

VECKOBLADET

Nr 36 webbform

081205

Klimatdemonstration – Stortorget 6/12 kl 12.00

Den 6 december ordnas Climate Walks världen över i samband med FN:s klimatmöte i Poznan, Polen 1-12 december. Tillsammans kräver vi att politikerna visar mod och handlingskraft, genom att på allvar på allvar ta itu med denna för världen så avgörande fråga.

I Lund arrangerar Lunds Naturskyddsförening i år Climate Walks tillsammans med tunga organisationer som: IM, Röda Korset i Lund, Naturskyddsföreningen i Skåne, Hållbart Universitet, Svenska Afghanistan- kommitéen, Klotet, Lunds Fältbiologer, Svenska Kyrkan och KRISS

Våra två gemensamma paroller är:

Rättvis klimatpolitik! Krafttag i Poznan! samt
Klimatsolidaritet - grund för världsfred!

I övrigt råder det parollfrihet.

Marschen kommer att utgå från Stortorget kl 12.00 (samling 11.30) och föregås av talare och/eller musik.

Kom dit och ta med dig en kompis eller varför inte hela familjen!



Solidaritetsmiddag för orkanens offer på Kuba

Nu på söndag den 7/12 kommer ALBA-gruppen i Malmö tillsammans med René Vazquez Díaz från "Cubanos por Cuba" att arrangera en solidaritetsmiddag för att samla in pengar till de orkandrabbade på Kuba.

När: Söndagen den 7/12 kl 13.00-18.00

Var: Garaget, Lönngatan 30, Malmö

Inträde: 20 kr

Middag: Comida criolla; Serveras mellan 13.00-15.00 för en kostnad av 50 kr

Program:

13.00-15.00 Servering och välkomnande

15.00-15.30 Musikunderhållning av Håkan Larsson

15.30-16.00 Föreläsning av René om USA:s blockad mot Kuba

16.00-16.15 Pause och lotteri

16.15-17.00 Musik med Popul Vuh

17.00-18.00 Samkväm, fika avslutning

[Affisch](#)

Kulturtips

Musikcafé i folkton söndag 7 december

kl 15 - 17 Vita Huset, Uardavägen. Skånekursen under ledning av Maria Bojlund & Sven Midgren, sång, fiol, gitarr och dans.

Åke Egevad, skånsk säckpipa m. fl. instrument

Allspel under ledning av Gösta Petersen, dragspel

Arr. Kulturföreningen Lilla Vargen i samarbete med Themba, som står för caféverksamheten!

Ingen entréavgift.

Välkomna!

Julkonsert med Midnattskören Klosterkyrkan torsdag 18 december kl 20 Midnattskören

under ledning av Gösta Petersen

Gäster: Sånggruppen Sofiaflickorna Övertonssånggruppen Volare

Entré: 100 kr (Stud 60 kr)

Biljetter: Biljettbyrån i Lund, Stadshallen, tel. 13 14 15

Röda Kapellet spelar filmmusik

Du glömmer väl inte konserten den 12 december?

Biljetter kan beställas via [e-post](#).

[Affisch](#)

Satsning på modersmål i Sigbrit Frankes lärarutbildningsutredning *Skolminister Jan Björklund kritisk*

För att öka statusen och intresset för modersmålsundervisningen föreslår utredaren att de som väljer att läsa modersmål ska få högre meritpoäng när de ansöker till högskolan på samma sätt som elever som väljer svårare mattekurser och B- och C-språk får det.

Samma sak föreslog Demokratisk vänster i Lund i valplattformen 2006.

Men skolminister Jan Björklund är förstas som vanligt motståndare till initiativ som gynnar invandrare. Liksom sverigedemokraterna uttrycker han sina åsikter i skenbart objektiva ord.

”Meritpoäng är till för att få fler elever att välja att lära sig ännu ett språk. Att lära sig sitt eget modersmål bättre, vare sig det är svenska eller något annat språk, ger därför inte meritpoäng.”

Maria Wetterstrand, mp, replikerar:

”Det är först när man kan grammatiken och teorin som man har lärt sig språket så att det är användbart för att jobba och plugga utomlands. Har man det inte så lär man sig inte språket ordentligt. Har man det så kan man ytterligare ett språk utöver svenskan och det behöver samhället främja.”

20 procent av skolbarnen diskrimineras

Staten har diskriminerat modersmålsundervisningen genom att inte utbilda några modersmåls lärare sedan 1991 trots att vart femte barn i Sverige har rätt till sådan undervisning (i Lund är de 2000)! 20 procent av skolbarnen – och deras föräldrar – är

systematiskt diskriminerade sedan 17 år!

Sverige uppfyller inte sina åtaganden när det gäller minoritetsspråk som finska. Härmdagen protesterade Finska föreningen i Lund mot försämrad modersmålsundervisning i ett brev till fullmäktige i Lund.

Utredningen föreslår att modersmålsläroverutbildningen återupptas. Högskolorna måste få mer resurser till forskning och utbildning i invandrarspråken. Sverige måste skapa ett nationellt centrum för modersmålsdidaktik. Det räcker inte med stora ord om förståelse och internationell öppenhet!

Gunnar Stensson

PS om v-miljö

Jag nämnde förra veckan Jens Holms avgång ur EU-parlamentet som exempel på att vänsterpartiets miljöpolitik och –profil fortsätter att försvagas.

I veckans Flamman framträder Holm själv. Tillsammans med förra EU-parlamentarikern Jonas Sjöstedt tar han det för personer i deras position ovanliga steget att offentligt kritisera partiets valberedning för dess förslag till kandidatlista inför EU-valet i juni. Bland annat påpekas att den enda kandidat hos vilken de ser en klar miljöprofil har placerats på 26:e plats.

Har någon i Lund tagit upp detta med Skånes representant i valberedningen, Daniel Sestrajcic?

Gunnar Sandin



Bakslag

För en vecka sedan fick vi veta att Peter Wolodarski, ledarskribent på DN men för tillfället tjänstledig, har utsetts till politisk redaktör för Dagens Nyheter. Han ersätter där Niklas Ekdal.

Beskedet har hälsats med jubel i bloggvärlden som ju domineras av neokonservativa. I den mån där finns kritik så riktas den mot DN som kallas ”trashvänster”, men nu finns det alltså hopp om en annan ordning.

Jag måste ju erkänna att det blir svårt att sakna Niklas Ekdal med hans långvariga kampanj för att Sverige ska gå in i NATO. Ändå: Ekdal har visat socialliberala drag och det är inte att förakta i dessa tider. Med Wolodarski får vi en nyliberal ekonomist som chef för Sveriges mest spridda organ för opinionsbildning. Han var en varm anhängare av USA:s brott mot folkrätten när Irak ockuperades och var i nära samklang med Per Ahlmark i vars fotspår han tycks gå.

Helle Klein skriver i sin blogg att han är en ”trevlig och kunnig debattör”. Jag tvivlar inte på det, jag talar om hans politiska linje. Då finner jag det skakande att familjen Bonnier med sitt monopolliknande grepp om svensk opinionsbildning kan göra så här. Var finns Marita Ulvskog och socialdemokratins kritik av pressmonopolet?

Vad kan göras?

Måste man då tycka illa om DN:s ledarskribenter? Ja, Per Ahlin är inte att stå ut med, med hans ständiga ursäkter för USA:s övergrepp, och den nya stjärnan Lisa Bjurwald kommer med de mest häpnadsväckande inlägg. Mot detta kan jag dock ställa Barbro Hedvall, vars åsikter jag verkligen inte alltid delar. Men hon argumenterar klart, tydligt, förnuftigt och med politiskt omdöme, Hon väcker respekt.

Vad ska man då göra för att demonstrerar sin olust? Säga upp DN-prenumerationen? Tja, Svenska Dagbladet är inte sällan en bättre produkt, innehåller mer text och hycklar i varje fall inte med sin politiska hållning, men det skulle ändå ta emot. Man kan tänka det otänkbara: hur är egentligen Göteborgs-Posten?

Låsta tankemönster

Alla, utom Göran Johansson (s-Gbg), tycks vara eniga om att det kan inte komma ifråga att staten tar över Volvo och Saab. Staten kan inte driva företag heter det, man skulle bara missköta det hela och kasta pengar i ett svart hål. Men såvitt jag vet har staten på ett utmärkt sätt drivit Vin&Sprit, Apoteksbolaget m.fl. företag. Mycket riktigt har nu borgarna bestämt sig för att privatisera dem, förstås av ideologiska skäl. OK, men vi andra mer pragmatiska skulle väl mycket väl kunna tänka oss fler statliga företag. Inte så att man skulle önska att Volvo och Saab bara körde på som vanligt med sina bensinslukande bilar. Nej, det behövs naturligtvis en rejäl omstrukturering. Men som Ny Teknik visade i veckan är det bar ca 25 procent av komponenterna i Volvos nya bil som är svenska. Och dessa leverantörer av diverse komposit-, plast- och metalldetaljer kan naturligtvis ganska snabbt ställa om sig och göra delar till vindsnurror och spårvagnar. Volvo och Saab är sammansättningsfabriker och krisen handlar om deras arbetsstyrkor. Såvitt jag förstår skulle de på några år kunna utbildas och ställa om sig till andra typer av monteringsfabriker. Det skulle förstås kräva en ekonomi och långsiktighet som bara staten är mäktig. Att sådana tankar bara avfärdas, också av socialdemokrater, är ett tecken på hur självklart dominerande den borgerliga samhällssynen har blivit. För visst är det väl planhushållning som behövs, också med tanke på klimathotet. Sånt fixar väl inte marknaden?

Att sitta med Svarte-Petter igen

Förra helgens demonstrationer och konfrontationer borde jag väl inte yttra mig om, jag var inte där. Att polisen visade upp en påtaglig brutalitet har jag dock förstått efter att ha hört ögonvittnesskildringar och det förvånar mig inte eftersom kommenderingschef var Håkan Jarborg Eriksson. Jag har upplevt resultaten av hans ledningsstil förr, vid ECOFIN-demonstrationen i Malmö för några år sen.

Men det avgörande är att nettoresultatet av en sådan här dag är negativt för vänstern. Det framgår t.ex. av de 242 kommentarerna Sydsvenskan har på sin lundasida på nätet.

Inga nazister på våra gator, OK, det är lätt hålla med om. Men när vänstern är så svag och har en så klen tillgång till media är det nästan omöjligt att få fram skillnaden mellan Ung vänsters korrekta möte och demonstration och stenkastningen från adrenalinstinna anarkister, om det nu är rätt beteckning. Vänstern förknippas med våld och våra chanser att uppfattas som ett parti som med framgång skulle kunna vara med och leda Lund minskar. Det är plågsamt att behöva säga det, men kanske borde vänstern hålla sig därifrån.

Lucifer

Är det falsk matematik?

Svar till Mats Olsson

Jag tänker inte polemisera med dig angående om Demokratisk vänster är ett onödigt parti, det får väljarna avgöra.

Jag påstår inte med säkerhet att jag har rätt i nedanstående siffror som jag redovisar, men jag är ganska säker och jag har dubbelkollat. Jag har räknat enligt den jämkade uddatalsmetoden, den som används för att räkna ut kommunala mandat.

Jag har funnit tre fel i dina påståenden.

Du bygger, för det första, ditt resonemang på att V skulle tagit alla de röster Dv fick om man inte ställt upp. I och för sig är det ett intressant räkneexempel. Men alla som röstade med Dv hade inte röstat med V, det är självklart. Om ditt resonemang stämmer så hade V tagit dessa röster i regionvalet istället där V inte hade konkurrens av Dv. Kommunvalet och regionvalet är rätt lika. Lika många röstberättigade, och ungefär lika många som röstar. Dessutom röstar de många på samma parti i dessa val. Men i regionvalet är V inte i närheten av att fånga upp de röster Dv fick i kommunvalet. Detta visar istället att Dv tillförde vänsterröster i kommunvalet. Men både ditt och mitt resonemang är antaganden.

För det andra påstår du att V hade fått sex mandat om inte Dv hade ställt upp. Så är det inte och det är ren matematik, V hade bara tagit fem mandat även om man räknar in rösterna för Dv. Det här ser jag bara som ett räknefel och därmed inte så allvarligt.

För det tredje påstår du att Sverigedemokraterna inte hade fått mandat i den Östra valkretsen om Dv inte ställt upp. Så är det inte. Eftersom din beskyllning av Dv här är lite otäck så tycker jag att det är allvarligt. Sverigedemokraterna, som jag föraktar, tog 3.8% av rösterna i Östra valkretsen. Då skall man ha stor otur när mandatfördelningen görs om man inte får ett mandat.

Och mycket riktigt, Sverigedemokraterna skulle tagit det 18:e mandatet av 33 i denna valkrets om man räknar på ditt fiktiva sätt. Då har man tagit mandatet med marginal.

Jag har ett förslag. Jag tycker du skall redovisa dina siffror, hur du fått fram allt du påstår. Det är rätt avgörande för din trovärdighet som politiker att du gör detta. Har du fel tycker jag att du skall be om ursäkt. Har jag fel kommer jag utan tvekan att be om ursäkt. Om du inte svarar utgår jag från att du upptäckt att dina påståenden är fel.

Jag kan för övrigt tala om för dig att Dv, som det ser ut nu, kommer att ställa upp i valet 2010 med goda resurser. Till skillnad från 2006 kommer vi att ha råd med en komplett valrörelse. Vi kommer i valet 2010 att ha resurser att dela ut information till alla kommunens hushåll, till skillnad från 2006.

Jag hoppas kunna återkomma med en artikel som ställer frågan om det är bra, kanske nödvändigt, med två, tre, flera vänsterpartier.

Sven-Hugo Mattsson, Demokratisk vänster

Barngrupperna har blivit större

I juni ställde sig ett enigt kommunfullmäktige återigen bakom målet om max 11 barn i 1-2-årsgrupper i Lunds förskolor och max 16 barn i 3-5-årsgrupper. Tyvärr var det bara en enighet i ord, eftersom de borgerliga ledamöterna samtidigt vägrade anslå de resurser som krävs för att närma sig målet. De borgerliga neddragningarna leder istället till att Lunds förskolor i rask takt avlägsnar sig mer och mer därifrån.

Det framgår tydligt av de siffror på förskolegruppernas storlek som nyligen presenterades för ledamöterna i barn- och skolnämnd Lunds stad. Enligt förvaltningens bedömning är det nu

bara 40% av förskoleavdelningarna i Lunds stad som uppfyller målet 11/16. Det är en dramatisk minskning jämfört med för ett år sedan, då förvaltningen fortfarande var uppdelad i norr och söder. Då gjorde skolförvaltning norr bedömningen att 66% av dess förskolegrupper uppfyllde normen. På söder var motsvarande siffra hela 72%.

Målen bara på pappret

Samtidigt har de riktigt stora barngrupperna, de som har två barn eller ännu fler över 11/16-målet, ökat kraftigt i antal. Det utgör nu mer än en tredjedel, 35% av föroleavdelningarna i Lunds stad. För ett år sedan var deras andel på söder 11% och på norr 15%.

Trots att de borgerliga i ord ställer upp på 11/16-målet och trots de ovan nämnda siffrorna, vägrar de att ge förskolorna ökade resurser för att vända utvecklingen. De hade senast chansen i kommunfullmäktige den 27 november, då den rödgröna oppositionen ville låta barn- och skolnämnderna behålla de pengar som blir över nästa år då arbetsgivaravgiften sänks. Men den borgerliga majoriteten valde att dra in dessa pengar.

11/16-målet gäller, men bara på papperet och i högtidliga sammanhang. I praktiken har de borgerliga infört en 13/18-norm.

Olof Norborg, Vänsterpartiet

En stank av främlingsfientlighet i fullmäktige

Utanför stadshallen stod utlandsfödda föräldrar, barn och lärare och delade ut flygblad inför interpellationsdebatten om modersmålsundervisningen som stod på dagordningen. Sedan satte de sig på åhörarläktarna för att tålmodigt vänta på debatten.

Veckobladets läsare är väl förtrogna med Marta Santanders (v) interpellation och svaret från utbildningsnämndens ordförande Louise Rehn Winsborg (m). Texterna publicerades i vb för en månad sedan.

Enligt interpellationen är det nyss införda köp-sälj-systemet för modersmålsundervisning orsaken till en försämringen av modersmålsundervisningen med missförhållanden som stora grupper med stora ålderskillnader, lärare som tvingas undervisa på ett trettiotal skolor i veckan, elever som tvingas förflytta sig långa sträckor till andra skolor, undervisning som begränsas till 40 minuter per vecka och rektorer som inte har råd att beställa modersmålsundervisning.

Marta Santander frågade om Louise var beredd att genast avskaffa det nya systemet och återgå till det tidigare, som utvärderats som ett av de bästa i Sverige.

Av Louises svar kunde man utläsa att hon var medveten om problemen, att hon skulle utreda frågan och att hon skulle tala med rektorerna. Däremot var hon inte beredd att avskaffa det nya systemet genast utan ville vänta till våren.

Sverigedemokrati

Ordföranden i barn- och skolnämnd öster Carolina Nordbäck (fp) gjorde ett försök att flyta ansvaret för bristerna genom att kritisera fel i hemspråksundervisningen som hon inte rådde för. Man kunde tolka det som att hon skyllde problemen på Louise Rehn Winsborg, som såg måttligt förtjust ut.

Sverigedemokraten Erik Almqvist intog talarstolen. Han uttryckte med övertygelse sitt instämmande i skolminister Jan Björklunds (fp) krav att svenskan skall gynnas på modersmålsundervisningens bekostnad (Svenska, svenska, svenska!).

Han stödde den nyordning som allianspartierna på initiativ av folkpartisterna i Lund infört för att den lett till en betydande minskning av modersmålsundervisningen. Han påstod att

vetenskapliga undersökningar (diffusa amerikanska namn mumlades) visade att modersmålsundervisningen ”splittrar” eleverna.

Konfronterad med Skolverkets aktuella utredning, som visar att elever som väljer modersmålsundervisning har bättre genomsnittsbetyg än de elever som avstår från den och att de dessutom har bättre betyg än de svenska eleverna, svarade han med ännu ett Jan Björklund-citat : -Det bevisar ingenting. Elever som väljer tillval är duktigare än de som inte gör det.

Politiker anklagar tjänstemän

Carolina Nordbeck gjorde ett nytt inlägg i debatten, men inte för att argumentera mot sverigedemokraten. Stinn av aggressivitet anklagade hon i stället modersmålsundervisningens tjänstemän för att inte göra sitt jobb.

Louise Rehn Winsborg skruvade på sig. Med sådana vänner behöver hon inga fiender. Modersmålslärarna, eleverna och föräldrarna skruvade också på sig.

Då ingrep Lennart Prytz (s). -Det är helt otillständigt att skylla på tjänstemännen och påstå att de inte gör sitt jobb när man själv har slagit sönder deras organisation och ersatt den med ett system som inte fungerar.

Åhörarna på läktaren pustade ut.

Anders Almgren presenterade ett diagram som visade att det nya systemet lett till att vissa skolor inte alls får så mycket pengar som de behöver för att tillgodose elevernas rätt till modersmålsundervisning medan andra skolor faktiskt får mer än de behöver. Det var en övertydlig demonstration av systemets orättvisa. Ingen motsa honom.

Nita Lorimer (v) protesterade häftigt mot påståenden om att modersmålslärarna saknade lärarkompetens.

Fullmäktiges ordförande Annika Annerby Jansson (m) meddelade att debattiden var slut. Louise Rehn Winsborg gjorde ett kort slutinlägg. Sista ordet gick till Marta Santander som åter begärde att det nya systemet skulle avskaffas. Louise lämnade fullmäktigemötet ungefär samtidigt som åhörarna.

Det luktar i fullmäktige

Åhörarna undrade varför folkpartiets Jan Björklund bara nämndes av sverigedemokraterna och varför ingen folkpartist reagerade mot det eller för den delen mot Jan Björklunds åsikt om modersmålsundervisningen. Andra saknade miljöpartisterna i debatten. Någon konstaterade att Louise inte fick något stöd från andra moderater, att Tove Klette (fp) som vanligt teg när det blåste och att också Lars Hansson (fp) hukade.

Utanför stationen i söndags fick jag höra följande kommentar: ”Det är inte konstigt att nazisterna demonstrerar i Lund när stanken av främlingsfientlighet är så tydlig i fullmäktige”.
Gunnar Stensson

Resultat av DV-initiativ: Väginvesteringars klimatpåverkan kartläggs

Som Veckobladet i början av detta år redogjorde för föreslog en motion från Demokratisk Vänster att Lunds kommun skulle tillsätta en klimatkommission med representanter för samtliga fullmäktigepartier. Bakgrunden till motionen är givetvis de ständigt återkommande larmen om att klimatförändringarna går snabbare än vad man hittills räknat med. Lunds kommun har inte som mål att minska utsläppen av klimatgaserna. Målet är istället att de totala utsläppen inte ska *öka* mer än ca 20 procent fram till år 2012 (jämfört med år 1990).* Och

som det ser ut i dagsläget får man svårt att hålla sej inom denna generöst tilltagna nivå för utsläppsökning.

Bordläggningar

Efter att ha bordlagts vid ett antal fullmäktigemöten på grund av tidsbrist behandlades motionen vid november månads kommunfullmäktigesammanträde. Motionens bifölls såtillvida att fullmäktige ställde sig bakom förslagen om att 1. granska utvecklingen i Lund i förhållande till de uppsatta målen; 2. kartlägga hur stor ökning av växthusgaser de planerade infrastruktur- och verksamhetsprojekten alstrar; 3. pröva om målen för utsläppen av växthusgaser i Lunds kommun behöver skärpas samt 4. föreslå snabbt verkande åtgärder och finansiering av åtgärderna för att nå målen.

Ingen klimatkommission

Men en särskild klimatkommission tyckte fullmäktigemajoriteten var onödig. Endast miljöpartiet stödde motionen i detta avseende. Nu läggs uppgiften att genomföra de av fullmäktige beslutade uppdragen i stället på kommunstyrelsens miljö- och hälsoutsnitt, som också fick ett tydlig roll i att hålla samman det övergripande klimatarbetet i kommunen. Under nästa år ska fullmäktigeuppdragen vara genomförda.

Det blev sålunda inte rakt igenom stöd för DV-motionen. Men DV:s initiativ och fullmäktigebeslutet driver onekligen klimatarbetet i Lunds kommun några steg framåt, och påskyndar därtill stegen.

Ulf Nymark, Demokratisk Vänster

** Lunds mål är enligt den s k LundaEko att minska utsläppen av växthusgaser per lundabo med 6 procent fram till 2012 (jämfört med år 1990). Klimatmålet är alltså satt som en minskning **per person**. Mellan basåret 1990 och år 2012 beräknas Lunds befolkning öka med drygt 30 %. När Lunds kommun växer så ökar därmed de **totala** utsläppen även vid oförändrad eller vid enbart måttligt minskad utsläppsmängd per invånare. Men inte ens målet med minskning per lundabo kommer att klaras av med nuvarande försiktiga och halvhjärtade åtgärder mot utsläppen.*

1 – 0 till oppositionen i fullmäktigestriden om skolfinansieringen

–I alliansens skolpolitik får privata skolor större ekonomiskt stöd än kommunala.

–Hur då?

–Jo, dom får samma bidrag för att hålla öppet åtta timmar som kommunala för att göra det i tolv.

–Det menar du inte! Grundskolorna då?

–Konstigt nog får dom privata skolorna med utvalda elevgrupper (barn med funktionshinder avvisas ofta) lika mycket pengar som dom kommunala. Ändå är det dom kommunala skolorna som garanterar platser för alla barn och satsar resurser på att ge barn med funktionshinder anpassad undervisning.

–Så har vi det inte i Danmark. Där är bidragen till privatskolorna högst 75 procent av bidragen till dom offentliga. Dessutom är det i lag förbjudet att ta ut nån vinst ur skolorna.

–En sån lag skulle vi ha! Här i Lund gör dom privata skolbolagen miljonvinster på skattebetalarnas bekostnad och flyttar pengarna till andra kommuner eller delar ut dom till aktieägarna.

Alliansen utan alternativ

Om skolfinansieringen handlade den första stora debatten vid fullmäktigemötet den 27 november.

Det var lätt för oppositionen att påvisa orättvisan och slösaktigheten i alliansens skolpolitik, men de borgerliga politikerna struntade i sitt pinsamma debattnederlag (hur många lyssnar egentligen på fullmäktige?) och förlitade sig som vanligt på sin majoritet.

Till slut yrkade Anders Almgren (s) på återremiss för fortsatt utredning. Det är en laglig möjlighet som en stark minoritet har för att motverka majoritetsdiktatur. Samma regel tillämpades vid kampen om utbyggnadsplanen för bup-området i Sankt Lars.

Alla insåg att antalet oppositionsledamöter var tillräckligt stort för att Anders Almgrens yrkande skulle gå igenom. Paniken spred sig bland allianspolitikerna.

Så kom någon av dem på att majoriteten i alla fall kunde bestämma återremissens innehåll.

Då begärde Mats Olsson (v) ordet och hävdade att den minoritet som röstat fram återremissen också hade rätt att bestämma dess innehåll.

Fullmäktiges ordförande Annika Annerby Jansson (m) fastslog att det visserligen fanns texter där en sådan procedur föreslogs, men att den inte var beslutad i lag.

De borgerliga ledamöterna andades ut. Sedan gick det upp för dem att de inte visste vad de skulle ge återremissen för uppdrag. Ingen hade förutsett den vändning saken tagit.

Obstruktion

Ny panik. En folktoppartist vars namn jag avstår från att nämna eftersom han är en hygglig prick föreslog att man skulle ge kommunen i uppdrag att utreda någon meningslöshet som förhållandet mellan radavstånd och läsbarhet som han krafats ner på en papperslapp.

Ordföranden Annika Annerby Jansson blev bestört. ”Jag uppfattar ditt yrkande som ren obstruktion. Jag ber dig att dra tillbaka det”, sa hon. Så skedde också.

Konsekvensen blev att minoriteten fick bestämma återremissens innehåll eftersom inget annat yrkande fanns.

–Ni kan reservera er, det är det enda ni kan göra”, sa ordföranden.

Det var en oppositionsseger som underströk det slösaktiga och orättvisa i den borgerliga skolpolitiken. Frågan om bidragen till skolorna återkommer vid ett senare fullmäktigemöte. Då tvingas de borgerliga ledamöterna genomlida ännu en pinsam debatt om en skolfinansiering som behöver reformeras snarast.

Gunnar Stensson

Lag och ordning 3

Jag har i VB återgett en händelse i Somalias islamistkontrollerade områden där ett barn döms till döden och sedan avrättas genom stening. Någon vecka senare pryglas ett trettiootal personer för att de deltagit i en dans som de nya härskarna ej anser vara förenlig med islamsk tro.

För att ta del av nyheter av detta slag måste jag läsa en borgerlig tidning. En stor del av vänstern låtsas ej se detta eller tom mörkar det obekväma då det stör den gamla inpräglade bilden av vad som är rätt och fel i världen. En värld där den socialistiska sidan var rätt medan allt på den andra sidan var imperialism och dåligt.

Jag tycker det borde vara naturligt för den som har ett internationellt engagemang att även våga ta i det som ej är eller blev så bra oavsett var det förekommer. Det vore märkligt i det fall vänstern överhuvud ej vågade fråga sig hur gick det i Vietnam, Kambodja och Iran.

Gunnar Stensson skriver att jag ifrågasätter Somalias rätt att försvara sig och också

Vietnams och Kambodjas kamp mot amerikansk imperialism samt att jag menar att Irans folk gjorde fel när den avsatte Shahan! Därefter skriver Stensson att angrepp ofta leder till övergrepp från den försvarande och tar upp händelser vid finsk-ryska fronten samt händelser vid det tyska angreppet på Polen 1939. Huvudansvaret ligger hos angriparen anser Stensson.

För att förtydliga något som egentligen inte borde behöva förtydligas i det fall man läst det jag skrivit. Det jag tar upp är händelser i de samhällen som etablerats. Barnet som stenades var ju inte stridande utan en civil i den del av Somalia där den nya regimen har kontrollen. Dödsdomen var ju ett utfall av den nya rättsordningen, lag och ordning. Jag kan inte se ett religiöst samhälle baserat på en medeltida strafflagstiftning som något framsteg oavsett bakgrunden till deras maktövertagande.

Det är ju så att alla rörelser som kämpat för nationell befrielse också haft en politisk agenda, en ideologi de kämpat för. De flesta såg de röda khmerernas seger som något positivt. Även om historien naturligtvis ej kan ändras så vill jag påstå att det vore bättre om någon annan politisk kraft befriat Kambodja.

Shahan störtades, en totalitär regim utbyttes mot en annan. Kommunisterna sattes i fängelse och andra som Folkets Mujahedin fördrevs. Kanske över 100 000 personer avrättades.

Idag har vänsterpartiet officiellt tagit avstånd från åtminstone delar av det samhälle som Sovjetunionen representerade. Hur partiet ser på Vietnam vet jag ej. Vad jag vet har Vietnam ett enpartisystem, inga fria media, ingen fri fackföreningsrörelse och politiska fångläger.

Det har förekommit demonstrationer och dessa har brutalt slagits ner. Vietnam har utsatts från angrepp från Japan, Frankrike, USA, Kambodja och Kina. Detta kan ju inte betyda att vi inte får diskutera och också ifrågasätta det som händer i Vietnam.

Jag lägger på en dansk vinyl:
Kronstadt från sjuttioalet.

*De slås mod bureaukrater
Mod kulde, sult og nød
De kamper mod partiet
Og dets revolutionsmodel
For da folket blev befriet
Beholdt det magten selv.*

Lars-Anders Jönsson

Den ekonomiska krisens orsaker

I SDS 081111 skriver Anne-Marie Pålsson, (m) docent i nationalekonomi vid Lunds Universitet, om finanskrisen. Det är välgörande med en analys som går djupare än till direktörers girighet, bristande reglering av banker och lättsinniga bolånevillkor. Enligt Pålsson är orsakerna till krisen främst att söka i obalansen i världshandeln som bland annat yttrar sig i Kinas stora exportöverskott och USA:s ännu större importöverskott. Hon anser att det bör vara en uppgift för WTO att driva kravet på en rimlig balans i handeln mellan världens länder. Det är ett vällovt önskemål men frågan är om det är realistiskt. Ekonomipristagaren Joseph Stiglitz har i artiklar och i sin bok "Fungerande globalisering" framhållit att den ekonomiska obalansen i världen beror på att efterfrågan – global aggregate demand – är för låg och inte räcker till för den ständigt ökande produktionspotentialen. Bristen på efterfrågan är i sin tur en följd av att den ekonomiska ojämlikheten på individnivå ökat i globaliseringens spår.

Märks inte på ekonomisidorna

USA är motorn i världsekonomin och omvärlden väntar nu på att konjunkturen skall vända uppåt i Nordamerika. Innan dess är ingen förbättring att vänta i Europa. Om Stiglitz slutsatser är riktiga räcker det inte med att USA:s BNP börjar stiga. Det krävs också att USA har ett ständigt ökande lånefinansierat importöverskott som möjliggör det tillskott i efterfrågan som behövs för att världsekonomin skall kunna fortsätta att växa. Att det skulle finnas ett sådant problem märks inte på svenska tidningars ekonomisidor.

I den senaste rapporten från ILO (International Labour Office) framhålls att den globala ojämlikheten ökat och att löneandelen av BNP minskat under det senaste decenniet. (Sverige hör till de få länder i världen där löneandelen faktiskt har ökat. Det kan möjligen bero på att direktörerna berikat sig på aktieägarnas bekostnad). ILO-rapporten redovisar nackdelar som är förknippade med ekonomisk ojämlikhet. Att den relativa minskning av köpkraften som följer på en lägre löneandel skulle innebära en fara för balansen i världsekonomin, nämns dock inte.

Vem som äger vem

Man måste fråga sig: är omvärlden beroende av ständig amerikansk lånefinansierad överkonsumtion? Hur länge kan amerikanerna fortsätta att låna? Statsskulden börjar närma sig 100 % av BNP men det är en bit kvar till Japans 193 % av BNP. Så vi får kanske uppleva ytterligare några finansbubblor som håller världsekonomin under armarna. Och USA blir kanske bara mäktigare ju större statsskulden blir enligt principen – om du är skyldig banken en miljon så äger banken dig men om du är skyldig banken tio miljarder så äger du banken.

Erik Kågström

USA backar i Irak, Afghanistan och Somalia

Det är nödvändigt att helt kort följa upp de senaste händelserna i Irak, Afghanistan, Etiopien och Somalia.

Amerikanskt tillbakadragande från Irak.

Den 27 november röstade Iraks parlament ja till avtalet mellan regeringarna i USA och Irak om ett amerikanskt trupptillbakadragande med röstsiffrorna 149 mot 35. Frånvarande var 79 parlamentsledamöter.

Enligt avtalet måste USA lämna alla irakiska städer i juni 2009. En viktig irakisk hållhake på USA är bestämmelsen att en folkomröstning om fördraget ska genomföras i juli 2009.

Om inte USA har lämnat de irakiska städerna före den tidpunkten talar all sannolikhet för att fördraget förkastas i folkomröstningen. Det skulle innebära att den rättsliga grunden för fortsatt amerikansk närvaro omedelbart undanröjdes.

Enligt avtalet måste alla militära åtgärder från USAs sida i förväg samordnas med irakierna. USA får inte använda Iraks territorium för angrepp mot grannländer som Iran och Syrien.

I december 2011 måste all amerikansk närvaro i Irak upphöra.

Detta avtal, som undertecknats av president Bush, utgör en lika tydlig tidtabell för amerikanskt tillbakadragande som Barack Obamas förslag att återtåget ska ske inom 16 månader.

Det faktum att Barack Obama utnämnt Robert Gates till försvarsminister inger oro. Gates kommer alltså att fortsätta i samma funktion som den han nu har under Bush.

Etiopien ut ur Somalia 2008.

Sedan vb behandlade Afrikas Horn i förra numret har Etiopiens regering tillkännagett att den tänker dra tillbaka sina trupper från Somalia under år 2008. Det ökar avsevärt förutsättningarna för en förhandlingslösning mellan fronten för Somalias återbefrielse och den somaliska övergångsregeringen.

Afghanistans president kräver tidtabell för tillbakadragande.

För ett par veckor sedan krävde Afghanistans president Karzai förhandlingar med talibanernas ledare Abba Omar. Nu har president Karzai meddelat att han vill ha en tidtabell för tillbakadragandet av USAs och Natos trupper.

Leder terrordådet i Mombay till någon form av konflikt mellan Indien och Pakistan minskar trycket på talibanerna i klanområdet längs Afghanistan och Pakistans gräns.

Den situation i Asien och på Afrikas Horn som Barack Obama övertar den 20 januari 2009 förändras nu i blixtempo och ger utrymme både för stora förväntningar och allvarliga farhågor.

Gunnar Stensson

PS. Banken Al Barakaat har åter uppförts på FNs terrorlista så somalierna kan inte längre skicka pengar till sina släktingar.

Kommentar till ”Om demokratisk vänsters önskvärdhet”

Nu tillhör jag inte dem som är medlemmar i V, eller har insyn i partiets inre liv och intriger, men jag fastnar för följande:

"Det för Skåne och Lund avgörande blev den kupp som satte in en helt okvalificerad kandidat – den ende som var omdömeslös nog att spela rollen – som toppkandidat i södra Skånes riksdagsvalkrets i stället för Karin Svensson Smith. Karin kryssades in med mer än dubbel marginal men det utslaget fick inte manipulatorerna och deras uppbackare att tänka om."

Om jag inte har helt fel för mig så nominerade EN MAJORITET av medlemmarna en ny riksdagskandidat som skulle ersätta Karin Svensson-Smith? Om så är fallet, så förstår jag inte hur man kan använda ordet "kupp" som Gunnar Sandin gör? Bara för att man är oense med partimajoriteten och vill se omval av en kandidat så kan man väl inte prata om en "kupp"? Det är ju så att intern partidemokrati innebära att minoriteten accepterar att bli överkörd av majoriteten, utan att börja skrika om "kupp", eller "brist på demokrati" eller "leninism".

Sedan vänder jag mig också starkt emot att Karin Svensson-Smith inte skulle få bytas ut mot "en helt okvalificerad kandidat". Vad är detta för trams? Det är väl demokrati - och inte meritokrati - som ska gälla i ett parti? En person som suttit länge i riksdagen, som Karin Svensson-Smith, kommer ju med automatik ALLTID att vara mer kvalificerad än någon alternativkandidat, men det kan inte vara ett argument för att han/hon med automatik ska nomineras igen, utan måste få kämpa för att få behålla sitt förtroende. Det är osunt med politiker som sitter för länge på sina poster, och rotation förnyar. Det finns inget som helst principiellt fel i att en partimajoritet beslutar sig för att inte ge förnyat förtroende, och att man istället vill föra fram en ny kandidat. Det hade dock varit synnerligen odemokratiskt om Karin Svensson-Smith hade blivit partiets huvudkandidat trots att hon bara hade haft stöd av en minoritet av partiets medlemmar. Om man nu menar allvar med partidemokrati.

Upplagd av Erik Svensson 2008-12-03 21:121

Två Interpellationer från Demokratisk Vänster

Interpellation ställd till ordföranden i Vård- och omsorgsnämnden
Om kontinuitet och trygghet i hemvården

På nytt har klagomålen över bristande kontinuitet vad gäller personal vid besök från hemvården aktualiserats. Denna gång är det hemvården i Genarp-Veberöd som står i blickfånget, men problemen torde, om än i varierande grad, dessvärre fortfarande vara generella i hela kommunen.

Vissa faktorer (sjukdom, ledigheter, semestrar o d) som gör att samma person från hemvården inte alltid kan besöka den enskilde brukaren går inte att i någon större utsträckning påverka. Men organisationen av hemvården kan givetvis utformas så att den minimerar antalet personer som kommer hem till en och samma brukare. Så vitt man kan döma av rapporter i dagspressen spelar brister och/eller felaktigheter i organisationen en stor roll för det frekventa bytet av hemtjänstpersonal i Genarp-Veberöd.

En annan omständighet som vållar missnöje bland hemvårdsbrukarna (och som delvis hänger samman med ovan nämnda problem) är att hemvårdspersonalen fortfarande efter år av utredande inte försetts med legitimation, dvs någon form av identifikation, som på ett tydligt och betryggande sätt visar att den besökande är behörig. Brukarna har rätt att veta vem de släpper in i sitt hem, de har rätt att känna sig trygga!

Med hänvisning till det som vi anfört ovan vill vi ställa följande frågor till Vård- och omsorgsnämndens ordförande:

- 1. Vad ämnar du och den borgerliga majoriteten vidta för åtgärder för att undvika att brukarna inom hemvården ska behöva ta emot ny personal varje eller nästan varje dag?**
- 2. När kommer hemvårdspersonalen i hela Lunds kommun att förses med legitimation så att brukarna kan känna säkra på att de verkligen släpper in en vårdare?**

Sven-Bertil Persson, Ulf Nymark
Demokratisk Vänster

Interpellation ställd till Byggnadsnämndens ordförande
Om hotande nedgång i bostadsbyggandet

Behovet av nya bostäder i Lund är oförändrat mycket stort, trots att bostadsbyggandet under ett antal år har legat på en relativt hög nivå. Under senare tid har tendenser till uppbromsning av byggandet gjort sig gällande. Dessa tendenser har nu i dagarna slagit igenom fullt ut. Ett bostadsföretag tvärbromsar och skjuter upp byggstarten av 180 lägenheter på obestämd tid. Företaget hänvisar till läget på finansmarknaden och de allmänt dystra ekonomiska utsikterna. Risker är uppenbar att andra bostadsföretag följer efter och stoppar planeringen för nya byggen. Därmed riskerar Lund att få en dramatisk nedgång i nyproduktionen.

Med anledning av dessa oroande framtidsutsikter för bostadsbyggandet vill vi ställa följande fråga till byggnadsnämndens ordförande:

Vad tänker du och den borgerliga majoriteten göra för att förhindra en nedgång i bostadsbyggandet i Lunds kommun?

Sven-Bertil Persson, Ulf Nymark
Demokratisk Vänster

Veckans Goja



RUNDABORDSSAMTAL OM
F-NS-KR-S-N!

FÖR DE
SVAGA, MEN
TILL DE
RIKA ÄR
GOTT NU.
MER!